

župnika, kakor prijatelja mladine, dobrega narodnjaka in vrlega domoljuba. Ko se je mladina pogostila s kruhom in vinom, bila je slovesnost končana.

Da je bil ž. g. slavljenec do srea ginjen, se lahko razume, ako se pomisli, da so se vse priprave celo na tihem vršile, tako da so vse točke cele svečanosti popolnoma ga iznenadile. Vsi, ki smo navzoči pri tej svečanosti bili, smo se veselili, da smo videli našega slavljenca še tako močnega in krepkega na duhu in na telesu in ne morem drugače, kakor da milega Boga prosimo, naj nam ga kot takšnega še ohrani veliko let.

—k.

Gospodarske stvari.

Nova slov. posojilnica.

Načelstvo posojilnice na Vranskem, registrovane zadrage z neomejeno zavezo, obstoji iz sledečih gg.: Simon J. Oset, posestnik in trgovec, načelnik, Anton Balon, župnik, Ant. Svetina, c. kr. notar, Franc Govedič, posestnik in trgovec, Karol Schwetner, posestnik in trgovec, Jakob Brinovec, posestnik in krčmar, Anton Kumer, posestnik in župan, Anton Ottenschläger, posestnik in sedlar in Jakob Herič, posestnik in krčmar, odbor-niki. V nadzorstvu so sledeči gg.: J. Štepic, c. kr. davkar, Matija Sevnik, c. kr. kancelist in Anton Klobučar, umir. načelnik žel. postaje. Imenovana posojilnica prične poslovati v sredo, dne 13. t. m. Redne uradne dneve ima vsko sredo; ako je ta dan praznik, se uraduje prihodnji dan. Hranilne vloge sprejema vsak dan in sicer od vsakega, če tudi ni ud zadrage in jih obrestuje po 5%. Posojila daje samo zadružnikom proti 6½%. Prepričani smo, da je ta novo ustanovljeni, za Vranski okraj velevažni zavod v dobrih rokah in mu želimo prav uspešno delovanje.

Snaga pri živini.

Kedar človek vidi živino, ko se žene na pašo ali pa, kedar se vrača s paše, snažno, gladke kože, razigra mu srce od veselja. Na robe pa se mu godi, če vidi živino polno nesnage, blata; nehoteč se mu obrne oko na pastirja, ki jo žene in se ve, da ga najde v enaki podobi, ali v snažnem, čelem oblačilu ali pa v strganem in ki se ga drži le še za silo. Kakor živina, tako pastir in kakor pastir, tako tudi — gospodar.

V tem se sicer pri nas vzboljšuje od leta do leta, vendar pa še ne povsod in zadnje opazuje se najbolj pri hišah, v katerih človek težko, če najde kacihi bukev, ne dobi pa slov. lista pred oči, ko bi ga z lučjo iskal in to o belem dnevu. V tacihi hišah živi pač vse tako v dan

naprej, bodi dobro ali slabo, kakor se je živelo v njih od nekelej. Ali kako dolgo bode še jim to mogoče?

Naše dni tirja se od kmetovalca veliko, plačil ima brez konca; ako ne skrbi za to, da si pridobi tudi dohodkov, večjih, kakor jih je bilo doslej pri hiši, ne bode mu za dalje časa mogoče shajati. No, kedar ne zmaga več on, njegova rodbina stroškov, tedaj pa preide njegovo zemljišče, njegov rodni dom, v roke drugih ljudi. To je sicer resnica, ali vendar nam dene žal za-nj, za njegovo rodbino. Ko bi še v pravem času hotel prepoznati, da mu je treba drugače, bolje ravnati s tem, kar še doslej hiša premore, mogoče, da se še reši. Ali k temu je treba trdne volje.

Dobro; pri živini naj začne; njej naj lepo streže, jo snaži in že v 14 dnevih bode mu več vredna. Ali kdo bi tudi ne stregel rad živini! Hasek ima od nje na vse strani, boljše in več mleka, lepšo vzrast, lažje delo, večjo ceno in kar je tudi nekaj vredno, vsakdan večje veselje na njej.

Lani so delali na neki graščini skušnje gledé na snago pri živini. Živina, ki je bila vajena snage, hitro je shudila v nesnagi in na robe. Ena krava je bila prej vsak dan po dvekrat pod štrigljem, sedaj pa so to opustili skozi 14 dni in kaj je bil nasledek? Za 11 litrov je dala manj mleka, kakor poprej v istem času, pa še to je bilo manj vredno. Sicer se ji je bilo postreglo, kakor prej, samo zato, ker je niso česali, je že izgubila toliko mleka.

Sviné, če se drži v snagi, debeli se hitreje, kakor pa, če se mu ne gleda veliko na snago, celo kokoš rajši nese, če sedi na snažnih gredah in v zdravem zraku. Tedaj glejmo na snago poyosod, najbolj pa še v hlevih naših.

Sejmovi. Dne 14. maja v Artičah in na Bregu v Ptui. Dne 16. maja v Šentilji v slov. gor., v Podsedri, v Vojniku, na Bizeljskem in v Pilštanjih. Dne 19. maja na Ptujski gori.

Dopisi.

Iz Laškega okraja. (Naše spanje. Rodoljubi slov., pozor!) Vem, da mislite, g. urednik, da smo tukaj že za večno zaspali. V tem bi Vam tudi jaz pritrdil, saj čisto poredkoma se kateri kedaj oglasi v Vašem listu. Zares žalostno za nas, da smo tako zaspani v narodnih rečeh pri tem, ko drugod krepko stopajo na dan rodoljubi iz raznih stanov. Povsodi se ustanavljajo razna slovenska društva, kakor: politična, bralna, pevška, tudi čitalnice in v obče koristne podružnice sv. Cirila in Metoda; le v našem okraji vse spi, kakor jež v zimskem času. Sedaj pa mislim, da je že dovolje našega spanja, treba nam bode drugače